

ÅLDER: 31.

FAMILJ: Sambo Ronald Ekdahl, 37, sonen Noel, född i januari i år.
BOR: Ramlösa utanför Helsingborg. Uppväxt i Halmstad.

SYSSELSÄTTNING: Fotograf och grafisk formgivare.

INTRESSEN: Läsa (helst spänningsromaner), fotografering, skytte.
INSPIRERAS AV: Att titta på olika fotografers sajter. För närvarande är den amerikanska fotografen Anna Geddes en inspirationskälla.

ÖVRIGT: Mamma kommer från Ukraina. Mellannamnet Lidija har hon efter mormor.

Marie Walthers vardag präglas av kärlek och romantik. Arbetet som bröllofsfotograf handlar om att hitta rätt inramning och känsla – samt att få nervösa brudpar att slappna av framför kameran.

En grav hörselskada har inte hindrat henne från att bygga upp den egna firman.

– Visst är det mycket jobb, men det är det här jag vill göra, berättar hon.

TEXT: ULRIKA NILSSON FOTO: PETER KROON

FOTO: MARIE WALTHER

Bröllofsfotografen

Marie Walther fångar romantiska ögonblick

DET BLIR MÅNGA BRÖLLOP i arbetet, men privat har hon inte kommit iväg till altaret. Marie och hennes sambo Ronald Ekdahl är förlovade sedan 12 år.

De träffades på en konferens med Unga Hörselskadade, UH.

– Det var första gången jag var med på ett UH-arrangemang och jag föll för Ronald direkt, säger hon och skrattar.

Ett år senare förlovade de sig.

När Auris hälsade på i parets hem i Ramlösa var det bara några veckor kvar tills de ska få sitt första barn.

Sonen Noel föddes 19 januari och vägde 3485 g och var 49 cm lång.

De förväntansfulla föräldrarna hade läst på och förberett sig så gott de kunde.

Runda magar

Inför nedkomsten tog de reda på vilka hjälpmedel som finns för föräldrar. För att kunna höra om bebisen gråter fick de en babyvakt, som vibrerar eller blinkar när barnet ger ifrån sig ljud.

Under föräldrautbildningen i grupp an-

vände Marie ett FM-system för att kunna höra vad de andra säger.

– Jag har alltid med mig systemet för säkerhets skull. Jag tycker det har fungerat bra hittills.

För att vara i god fysisk form inför förlossningen gick Marie på yoga för gravida. Flera av de yogatränande mammorna ville bli förevigade med sina runda magar och Marie gjorde därför en hel del gravidfotografering inför sin egen nedkomst.

– Jag har tackat nej till bröllopsjobb den senaste tiden för att de är för jobbiga när man har en stor mage. Men gravidfotograferingen är lättare och snabbare, så det har passat bra att göra det nu.

Det ena leder till det andra. Kan tänkas att de nyblivna föräldrarna vill ha bilder på sina telningar sedan...

Skolfoto gav rutin

Att fotografera barn har Marie god vana av efter fem säsonger som skolfotograf.

– Är det inte svårt att höra barnrösterna?

– Det är mest jag som pratar och ger instruktioner på vad de ska göra. När jag tog bilder på hela klassen så fick jag gå fram om det var någon som frågade något.

Även vid bröllofsfotografering kan det bli en hel del kommunikation. Marie har med en mikrofon som hon använder om det behövs.

– Även där är det mest jag som pratar och säger vad de ska göra. Det brukar inte vara några problem. I kyrkan kan det vara svårt ibland, särskilt om det inte finns teleslinga.

Hav och natur

Romantik präglar Maries bilder. Bröllopsparen förevigas ofta i vacker natur eller vid havet. Ljus och skuggor skapar stämning. Även vid andra uppdrag, som familje-, student, eller porträttfotografering, har bilderna ett romantiskt skimmer omkring sig. Marie presenterar sina bilder på hemsidan, som även är en blogg.

– Kunderna hittar mig på nätet, till exempel via Google, olika bröllopsforum,

forts. _____

”Jag kunde koppla av och bara vara mig själv”

Väntans tider. Marie och sambon Ronald uppkrupna i soffan. De blivande föräldrarna är förväntansfulla inför nedkomsten.

eller genom tips från andra. Väldigt mycket kontakt sker via mejl. Det är en fördel när det är svårt att höra i telefon.

Bilder från bröllopet är något som många par lägger stor vikt vid i dag. Marie märker också en växande efterfrågan på kringprodukter som fotoalbum, ramar och canvasförstoringar.

– De som köper bildfilerna vill ha friheten att kunna göra egna saker med bilderna, eller bara att ha för egen arkivering.

Hon samarbetar med en florist och en make-up artist.

– De flesta vill ju se vackra ut på sitt bröllop.

Bildade nätverk

Efter själva fotograferingen följer många timmars arbete framför datorn.

– Kunderna är krävande och jag har även höga krav själv.

Marie har sitt kontor hemma och börjar arbetsdagen direkt efter frukost. Det blir ofta sena kvällar.

– Jag har svårt för att stänga av jobbet.

Mammaledigheten kommer lägligt. Jag behöver ta en paus och tänka på annat. Det är då inspirationen kommer, säger hon.

Hon hoppas att i framtiden få tid för några egna fotoprojekt, gärna något som resulterar i en utställning.

Att jobba hemma är praktiskt men kan också vara lite ensamt, tycker Marie. Därför har hon tillsammans med sex andra bröllofsfotografer i Skåne bildat ett nätverk, som håller regelbunden kontakt och hjälps åt med en del praktiska saker som teknik och marknadsföring.

Körde på

Marie Walther hade från början inga planer på att bli fotograf. Det var under gymnasietiden på medieprogrammet i Halmstad som intresset för fotografering, layout och dekoration väcktes.

Efter gymnasiet gick hon två år på en utbildning i medieproduktion i Bollnäs. Där ingick fem poäng fotografering.

Skolfotograf-jobbet blev det riktiga av-

stampet på yrkeskarriären.

– Det gav jättebra rutin på att jobba snabbt och att få människor att slappna av och känna sig bekväma framför kameran. Det gällde att få till personliga bilder på någon minut.

Hon försöker hela tiden att utvecklas.

– Internet är en fantastisk källa till kunskap. Det finns flera bra forum där man kan få tips och kritik och man kan hålla kontakten med andra fotografer, säger hon.

2006 startade hon sitt företag. Den första tiden hade hon starta eget-bidrag.

Hon höll nere kostnaderna genom att ha kontoret hemma och låna en del utrustning.

– Jag bara körde på. Allt löste sig efter hand. Jag koncentrerade mig på det jag är bra på. Bokföringen lämnade jag bort. Ju bättre det går desto mer kan man välja de jobb man helst vill göra.

Hon kunde själv bygga upp sin hemsida och hon har även gjort en del layout-uppdrag. Bland annat gjorde hon under några

år Rabalder, Unga Hörselskadades tidning.

Under grundskoletiden hemma i Halmstad var det ingen som berättade för henne att det finns en organisation för hörselskadade ungdomar.

– Jag hade regelbunden kontakt med en hörselpedagog men hon sa inget om det. På något vis måste UH ha fått min adress för en dag så fick jag en inbjudan till ungdomskonferensen. När jag kom dit kändes allt så rätt. Jag kom väldigt fort in i gemenskapen och kunde koppla av och bara vara mig själv, berättar hon.

Då hade hon fyllt 18 år och emellanåt känt sig väldigt ensam om sitt funktionshinder.

”Alla unga bör få info”

Hon önskar att alla hörselskadade barn och ungdomar ska få chansen att prova på UH.

– Jag tycker att man ska få information om att det finns. Sen kan man själv välja om man vill vara aktiv. En del vill arbeta med påverkan, andra vill kanske åka på

läger. För en del räcker det att bara vara medlem. Jag tror jag hade haft en annorlunda tonårstid om jag varit med i UH. Varit mer säker på mig själv och kanske mått bättre. Vågat ställa krav och säga ifrån.

Hörselskadan upptäcktes redan när Marie var fyra. Audiogrammet har den typiska hängmatteformen, som ofta indikerar en ärftlig skada.

Ny fas

Hon tänker tillbaka på skoltiden i Halmstad.

– Jag hade väldigt liten medvetenhet om min hörselskada. Hörapparaterna använde jag inte. Jag ville inte vara annorlunda. Hörselpedagogen hjälpte mig med svenska och engelska och tränade läppavläsning med mig. Jag klarade mig bra tack vare att jag satt långt fram och pluggade mycket hemma. Om det kom frågor på proven på saker som inte stod i böckerna så kunde jag dem inte.

– Jag ångrar att jag inte använde hörselhjälpmedel under gymnasietiden. Jag

hade inte haft det så jobbigt om jag använt dem.

Nu går Marie och Ronald in i en ny fas i livet. Eftersom Ronald studerar på distans vid högskolorna i Blekinge och Halmstad så kommer han att vara hemma den mesta av småbarnstiden. Nästa år hoppas de bland annat kunna åka till Balakovo i Ryssland och visa upp den nya familjemedlemmen för Maries mormor och morbror som bor där. ●

Fotnot: Läs mer på www.mwprd.se

Nyfödd. Noel sussar sött.

FOTO: MARIE WALTHER